

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	projekt rozporządzenia MC w sprawie aplikacji mobilnej służącej do rozliczania opłaty za przewóz osób – projekt z 4 grudnia 2019 roku
Autor	Monika Małowiecka
Projekt z dnia	

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	§ 1	Rozporządzenie powinno określać sposób legalizacji aplikacji mobilnej i wzór dokumentu, na podstawie którego organ wydający licencję byłby w stanie zweryfikować, iż pojazd, którym ma być wykonywany transport drogowy spełnia wymagania techniczne określone przepisami prawa o ruchu drogowym	Rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie warunków technicznych pojazdów oraz zakresu ich niezbędnego wyposażenia w § 24 ust. 1 pkt 1 jasno mówi o tym, iż taksówka musi być wyposażona w taksometr z ważnym dowodem legalizacji. Nie są planowane zmiany brzmienia tego zapisu, jak w takim razie ma się to do planowanego wprowadzenia aplikacji mobilnej? Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji także nie odnosi się do kwestii legalizacji aplikacji mobilnej oraz dokumentu, który dowodziłby, iż pojazd, którym wykonywany jest transport drogowy spełnia wymagania techniczne określone przepisami prawa. Dotychczas było to		

			weryfikowane na podstawie dokumentu potwierdzającego Legalizację Ponowną urzędnika kontrolno-pomiarowego, jaki dokument będzie pełnił tę rolę w przypadku aplikacji mobilnej?		
2.	§ 2 pkt 1 lit a	Doprecyzowanie rodzajów przewozów mogących korzystać z aplikacji mobilnej.	Zgodnie z art. 5e ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, zabrania się świadczenia pośrednictwa przy przewozie osób w przewozach okazjonalnych wykonywanych pojazdem samochodowym przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu maksymalnie 7 osób. Natomiast art. 13b ust. Ustawy dopuszcza rozliczenie opłaty za przewóz osób samochodem osobowym, w tym taksówką, z wyjątkiem przewozu okazjonalnego określonego w art. 18 ust. 4b pkt 2 u.t.d. Ustawa o transporcie drogowym w art. 18 ust. 4a pozwala wykonywać przewóz okazjonalny jedynie pojazdami przeznaczonymi konstrukcyjnie do przewozu powyżej 7 osób łącznie z kierowcą. Natomiast w art. 18 ust. 4b ustawy w drodze odstępstwa dopuszcza wykonywanie przewozów okazjonalnych pojazdami do		

			<p>7 osób łącznie z kierowcą pod warunkiem spełnienia łącznie określonych warunków. Pojazdy są prowadzone przez przedsiębiorcę świadczącego usługi przewozowe albo zatrudnionego przez niego kierowcę; przewóz jest wykonywany na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej w lokalu przedsiębiorstwa, po ustaleniu opłaty ryczałtowej za przewóz przed rozpoczęciem tego przewozu; zapłata za przewóz regulowana jest na rzecz przedsiębiorcy w formie bezgotówkowej; dopuszcza się wniesienie opłat gotówką w lokalu przedsiębiorstwa a pojazdy, którymi wykonywany jest przewóz muszą być wyłączną własnością przedsiębiorcy lub stanowić przedmiot leasingu tego przedsiębiorcy. Zestawiając treść art. 18 ust. 4a i 4b pkt 2 oraz art. 13b i 5e ustawy nie jest dozwolone wykonywanie przewozu okazjonalnego z wykorzystaniem aplikacji mobilnej, aplikacji mobilnej działającej przy udziale systemu teleinformatycznego oraz korzystanie z usług przewoźnika świadczącego</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>usługi pośrednictwa przy przewozie osób pojazdem przeznaczonym konstrukcyjnie do przewozu nie więcej niż 7 osób łącznie z kierowcą. W związku z powyższym należałoby w § 2 pkt 1 lit a) projektu rozporządzenia doprecyzować zapis dodając po słowach „z wyjątkiem przewozu okazjonalnego” wskazanie „o którym mowa w art. 18 ust. 4b pkt 2”.</p>		
3.	§ 3 pkt 1	Doprecyzowania zapisu: „uprawnienia kierowcy”.	<p>W świetle obowiązujących przepisów poprzez stwierdzenie „uprawnienia kierowcy” uznaje się uprawnienia wynikające z ustawy o kierujących pojazdami oraz ustawy o transporcie drogowym (art. 39a, art. 39j, art. 39k) tzn. prawo jazdy odpowiedniej kategorii, orzeczenie lekarskie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy i orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do wykonywania pracy na stanowisku kierowcy. Zasadnym byłoby uściślenie, czy w przepisie chodzi tylko o dane osobowe kierowcy wykonującego przewóz, numer jego prawa jazdy, czy numery orzeczeń lekarskich</p>		

			oraz ewentualnie terminy ich ważności.		
4.	§ 5 pkt 1	Oprócz „w § 3 pkt 1” dodanie „w § 3 pkt 1 i pkt 2” .	W § 5 pkt. 1 projekt rozporządzenia zapewnia zapoznanie się podmiotów uprawnionych do kontroli wykonywania transportu drogowego z danymi określonymi w § 3 pkt 1. Mając na uwadze obowiązek nadzoru organów uprawnionych do kontroli przewoźników m. in. w zakresie kontroli zgodności pobierania należności za przewóz osób taksówką zgodnie z cenami lub taryfami określonymi w przepisach należałoby dodać po „§ 3 pkt 1” - „i pkt 2” celem umożliwienia żądania wglądu w dane niezbędne do przeprowadzenia kontroli bądź weryfikacji zgłoszenia przez pasażera nieprawidłowości podczas wykonywania przewozu.		
5.	§ 5 pkt 1	Zmiana zapisu „utrwalonymi na nośniku w postaci elektronicznej w przypadku kontroli przewozu przez podmiot uprawniony do kontroli wykonywania transportu drogowego” na „utrwalonymi na nośniku w postaci elektronicznej organom uprawnionym do kontroli przewoźników”.	Ponadto w § 5 pkt 1 projektu rozporządzenia należałoby zmienić „utrwalonymi na nośniku w postaci elektronicznej w przypadku kontroli przewozu przez podmiot uprawniony do kontroli wykonywania transportu drogowego” na „utrwalonymi na nośniku w postaci elektronicznej organom uprawnionym do kontroli przewoźników”, co		

			<p>ułatwi sprawowanie nadzoru organów kontrolnych i licencyjnych nad przestrzeganiem ustalonych cen i stawek taryfowych. Ustawa o transporcie drogowym nie posługuje się pojęciem „podmiot” w odniesieniu do organów kontrolnych i licencyjnych. Stąd też należy w rozporządzeniu zastąpić słowo „podmiot” słowem „organ” celem zachowania jednolitości przepisów.</p>		
6.	§ 3 pkt 2	Brak określenia warunków dla aplikacji mobilnej przywołanych w projekcie rozporządzenia	<p>Należy ponadto zwrócić uwagę na zawarte w § 3 odniesienie do art. 111b ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług. Powyższy artykuł daje dyspozycje Ministrowi właściwemu do spraw finansów do określenia w drodze rozporządzenia grupy podatników mogących skorzystać z przepisów ustalonych w art. 111b ust. 1 oraz wymogi jakie wymienione w tym ustępie kasy fiskalne powinny spełniać. Użyte w ustawie określenie stwierdza, że minister może wydać takie rozporządzenie. Do momentu ukazania się w dzienniku ustaw ww. rozporządzenia nie jest znana ani grupa podatników</p>		

			<p>mogących skorzystać z określonych w art. 111b kas rejestrujących, ani jakie wymogi wskazane kasy rejestrujące powinny spełniać. Powyższe powoduje, w naszej ocenie, brak możliwości wdrożenia aplikacji mobilnej do użytku</p>		
--	--	--	---	--	--